

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 24. novembra 2020*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Policajná a justičná spolupráca v trestných veciach – Európsky zatykač – Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV – Článok 6 ods. 2 – Pojem ‚vykonávajúci súdny orgán‘ – Článok 27 ods. 2 – Zásada špeciality – Článok 27 ods. 3 písm. g) a článok 27 ods. 4 – Výnimka – Trestné stíhanie pre ‚iný trestný čin‘ ako pre ten, pre ktorý bola dotknutá osoba odovzdaná – Súhlas vykonávajúceho súdneho orgánu – Súhlas prokuratúry vykonávajúceho členského štátu“

Vo veci C-510/19,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím hof van beroep te Brussel (Odvolací súd Brusel, Belgicko) z 26. júna 2019 a doručený Súdnemu dvoru 4. júla 2019, ktorý súvisí s trestným konaním proti:

AZ,

za účasti:

Openbaar Ministerie,

YU,

ZV,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, podpredsedníčka R. Silva de Lapuerta, predsedovia komôr J.-C. Bonichot, M. Vilaras, E. Regan a N. Piçarra, sudcovia E. Juhász, C. Toader, M. Safjan, D. Šváby, S. Rodin, F. Biltgen, K. Jürimäe (spravodajkyňa), C. Lycourgos a P. G. Xuereb,

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- AZ, v zastúpení: F. Thiebaut a M. Souidi, advocaten,
- Openbaar Ministerie, v zastúpení: J. Van Gaever,

* Jazyk konania: holandčina.

- nemecká vláda, v zastúpení: J. Möller, M. Hellmann, E. Lankenau a A. Berg, splnomocnení zástupcovia,
- španielska vláda, v zastúpení: L. Aguilera Ruiz, splnomocnený zástupca,
- maďarská vláda, v zastúpení: M. Z. Fehér, G. Koós a M. M. Tátrai, splnomocnení zástupcovia,
- holandská vláda, v zastúpení: M. K. Bulterman a J. Langer, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: S. Grünheid a R. Troosters, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 25. júna 2020,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 6 ods. 2 a článkov 14, 19 a 27 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34), zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 81, 2009, s. 24) (ďalej len „rámcové rozhodnutie 2002/584“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci trestného konania začatého v Belgicku proti AZ, belgickému štátnemu príslušníkovi, obvinenému z falšovania listín, ich používania a podvodu, a odovzdanému holandskými orgánmi na základe európskych zatykačov.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 5, 7 a 8 rámcového rozhodnutia 2002/584 znejú:
  - „(5) Cieľ vytýčený pre Úniu stať sa zónou slobody, bezpečnosti a práva, vedie k zrušeniu vydávania osôb medzi členskými štátmi a k jeho nahradeniu systémom vydávania [odovzdávania – *neoficiálny preklad*] osôb medzi súdnymi orgánmi; okrem toho, zavedenie nového zjednodušeného systému vydávania [odovzdávania – *neoficiálny preklad*] odsúdených alebo podozrivých osôb pre účely výkonu rozsudku alebo trestného stíhania umožňuje odstrániť zložitosť a prípadné prieťahy pri existujúcich vydávacích postupoch; tradičné vzťahy spolupráce, ktoré až doteraz existovali medzi členskými štátmi, by mal nahradiť systém voľného pohybu súdnych rozhodnutí v trestných veciach, vrátane predbežných a konečných rozhodnutí v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.
- ...
- (7) Nakoľko zámer nahradiť systém viacstranného vydávania osôb, vychádzajúci z Európskeho dohovoru o vydávaní osôb z 13. decembra 1957, sa nemôže dostatočne dosiahnuť členskými štátmi, ktoré konajú jednostranne, a preto, vzhľadom na svoj rozsah a účinky, môže sa lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, Rada môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity, uvedené v článku 2 Zmluvy o Európskej únii a článku 5 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva; v súlade so zásadou proporcionality uvedenou v druhom z týchto článkov toto rámcové rozhodnutie nepresahuje rámec toho, čo je nevyhnutné pre dosiahnutie tohto cieľa;

- (8) Rozhodnutia o výkone európskeho zatykača musia podliehať dostatočným kontrolám, čo znamená, že súdny orgán členského štátu, v ktorom bola požadovaná [vyžiadaná – *neoficiálny preklad*] osoba zatknutá, vydá rozhodnutie o jej vydaní [odovzdaní – *neoficiálny preklad*].“
- 4 Článok 1 tohto rámcového rozhodnutia s názvom „Definícia európskeho zatykača a povinnosť vykonať ho“ stanovuje:
- „1. Európsky zatykač je súdne rozhodnutie vydané členským štátom s cieľom zatknúť a vydať požadovanú osobu inému členskému štátu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia [s cieľom, aby iný členský štát zatkol a odovzdal vyžiadanú osobu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody – *neoficiálny preklad*].
2. Členské štáty vykonajú každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.
3. Toto rámcové rozhodnutie nebude meniť povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne princípy zakotvené v článku 6 [ZEÚ].“
- 5 V článkoch 3, 4 a 4a uvedeného rámcového rozhodnutia sú stanovené dôvody pre povinné a nepovinné nevykonanie európskeho zatykača. Článok 5 toho istého rámcového rozhodnutia upravuje záruky, ktoré musí členský štát vydávajúci zatykač poskytnúť vo zvláštnych prípadoch.
- 6 Podľa článku 6 rámcového rozhodnutia 2002/584, nazvaného „Určenie príslušných súdnych orgánov“:
- „1. Vydávajúcim súdnym orgánom bude súdny orgán vydávajúceho členského štátu [Súdny orgán vydávajúcim zatykač bude súdny orgán členského štátu vydávajúceho zatykač – *neoficiálny preklad*], ktorý je oprávnený vydať európsky zatykač v zmysle právnych predpisov tohto štátu.
2. Vykonávajúcim súdnym orgánom bude súdny orgán vykonávajúceho členského štátu, ktorý je oprávnený vykonať európsky zatykač v zmysle právnych predpisov tohto štátu.
3. Každý členský štát bude informovať Generálny sekretariát Rady o príslušnom súdnom orgáne podľa svojich právnych predpisov.“
- 7 Článok 14 tohto rámcového rozhodnutia, nazvaný „Vypočutie vyžiadanej osoby“, stanovuje:
- „Ak zatknutá osoba nesúhlasí so svojím odovzdaním podľa článku 13, má nárok, aby bola vypočutá vykonávajúcim súdnym orgánom v súlade s právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu.“
- 8 Článok 15 uvedeného rámcového rozhodnutia pod názvom „Rozhodnutie o odovzdaní“ vo svojom odseku 1 uvádza:
- „Vykonávajúcim súdnym orgánom rozhodne v lehotách a za podmienok definovaných v tomto rámcovom rozhodnutí o tom, či osobu odovzdá.“
- 9 Článok 19 toho istého rámcového rozhodnutia, nazvaný „Vypočutie osoby pred rozhodnutím“, stanovuje:
- „1. Požadovaná [Vyžiadaná – *neoficiálny preklad*] osoba sa vypočuje súdnym orgánom, za prítomnosti ďalšej osoby určenej v súlade s právnymi predpismi členského štátu dožadujúceho súdu.

2. Vyžiadaná osoba sa vypočuje v súlade s právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu a za podmienok určených na základe vzájomnej dohody medzi vydávajúcim [medzi súdnym orgánom vydávajúcim zatykač – *neoficiálny preklad*] a vykonávajúcim súdnym orgánom.
3. Príslušný vykonávajúci súdny orgán môže poveriť iný súdny orgán svojho členského štátu, aby sa zúčastnil na vypočutí vyžiadanej osoby s cieľom zabezpečiť riadne uplatnenie tohto článku a stanovených podmienok.“
- 10 Podľa článku 27 rámcového rozhodnutia 2002/584, nazvaného „Možnosť trestného stíhania za iné trestné činy“:

„1. Každý členský štát môže oznámiť Generálnemu sekretariátu Rady, že vo svojich vzťahoch s inými členskými štátmi, ktoré urobia rovnaké oznámenie, bol daný [sa predpokladá, že bol daný – *neoficiálny preklad*] súhlas k trestnému stíhaniu, odsúdeniu alebo zadržaniu s cieľom vykonania trestu alebo ochranného opatrenia [trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody – *neoficiálny preklad*] pre trestný čin, ktorý bol spáchaný pred odovzdaním príslušnej osoby, s výnimkou trestného činu [iného, ako je trestný čin – *neoficiálny preklad*], pre ktorý bola táto osoba odovzdaná, ak v osobitnom prípade vykonávajúci súdny orgán neuvedie inak vo svojom rozhodnutí o odovzdaní.

2. S výnimkou prípadov uvedených v odsekoch 1 a 3 odovzdaná osoba sa nemôže trestne stíhať, odsúdiť alebo inak pozbaviť slobody pre iný trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním ako pre ten, pre ktorý bola odovzdaná.

3. Odsek 2 sa neuplatní v nasledujúcich prípadoch:

...

g) ak vykonávajúci súdny orgán, ktorý osobu odovzdal, dá svoj súhlas v súlade s odsekom 4.

4. Žiadosť o súhlas sa predloží vykonávajúcemu súdnemu orgánu doplnená o informáciu uvedenú v článku 8 ods. 1 a prekladom uvedeným [a preklad uvedený – *neoficiálny preklad*] v článku 8 ods. 2. Súhlas sa dá, ak trestný čin, pre ktorý je požadovaný, podlieha odovzdaniu v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia. Súhlas sa odmieta z dôvodov uvedených v článku 3 a inak môže sa odmietnuť iba z dôvodov uvedených v článku 4. Rozhodnutie sa prijme najneskôr do 30 dní po prijatí žiadosti.

...“

Vnútroštátne právo

Belgické právo

- 11 Článok 37 wet betreffende het Europees aanhoudingsbevel (zákon o európskom zatykači) z 19. decembra 2003 (*Belgisch Staatsblad*, 22. december 2003, s. 60075) stanovuje:

„1. Osobu, ktorá bola odovzdaná na základe európskeho zatykača vydaného belgickým súdnym orgánom, nemožno trestne stíhať, odsúdiť ani pozbaviť slobody pre iný trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním než ten, pre ktorý bola odovzdaná.

2. Odsek 1 sa neuplatní v nasledujúcich prípadoch:

...

Pokiaľ nejde o prípady uvedené v prvom bode, ak vyšetrovací sudca, prokurátor alebo súd chce trestne stíhať, odsúdiť alebo pozbaviť slobody odovzdanú osobu pre iný trestný čin spáchaný pred odovzdaním než ten, pre ktorý bola odovzdaná, je potrebné predložiť vykonávajúcemu súdному orgánu žiadosť o súhlas, ku ktorej sa pripoja informácie uvedené v článku 2 ods. 4 a prípadne aj preklad.“

Holandské právo

– *Overleveringswet*

- 12 Článok 14 wet tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (zákon, ktorým sa vykonáva rámcové rozhodnutie Rady Európskej únie o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi) z 29. apríla 2004, (Stb. 2004, č. 195) vo svojom znení uplatniteľnom na skutkové okolnosti veci samej (ďalej len „Overleveringswet“) stanovuje:

„1. Odovzdanie sa povolí len pod všeobecnou podmienkou, že vyžiadaná osoba nebude trestne stíhaná alebo odsúdená alebo jej osobná sloboda nebude inak obmedzená v súvislosti so skutkami, ktoré boli spáchané pred jej odovzdaním a pre ktoré nebola odovzdaná, okrem prípadu, že

...

f) bola podaná žiadosť o predchádzajúci súhlas prokurátora a tento súhlas bol udelený.

...

3. Prokurátor na žiadosť súdneho orgánu vydávajúceho zatykač a na základe doručeného európskeho zatykača s priloženým prekladom udelí súhlas v zmysle odseku 1 písm. f)... vo vzťahu k skutkom, pre ktoré mohlo byť povolené odovzdanie podľa tohto zákona...“

– *Zákon o organizácii súdnictva*

- 13 Podľa článku 127 wet op de rechterlijke organisatie (zákon o organizácii súdnictva) môže minister spravodlivosti a bezpečnosti vydávať všeobecné a osobitné pokyny týkajúce sa výkonu úloh a právomocí prokuratúry.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 14 Uznesením z 26. septembra 2017 vyšetrovací sudca rechtbank van eerste aanleg te Leuven (Súd prvého stupňa Leuven, Belgicko) vydal na návrh kráľovského prokurátora pri tomto súde európsky zatykač proti AZ, belgickému štátnemu príslušníkovi, na účely jeho odovzdania s cieľom trestného stíhania za falšovanie listín, ich používanie a podvod, ku ktorým došlo v Belgicku medzi 5. a 13. májom 2017 (ďalej len „pôvodný európsky zatykač“).
- 15 AZ bol zatknutý pre tieto skutky v Holandsku. Na základe pôvodného európskeho zatykača bol 13. decembra 2017 odovzdaný belgickým orgánom na základe rozhodnutia rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame, Holandsko).

- 16 Dňa 26. januára 2018 vyšetrovací sudca rechtbank van eerste aanleg te Leuven (Súd prvého stupňa Leuven) vydal na AZ doplnujúci európsky zatykač (ďalej len „doplnujúci európsky zatykač“), ktorého cieľom bolo jeho odovzdanie za iné skutky falšovania listín, ich používania a podvodu, ako sú tie, ktoré sú uvedené v pôvodnom európskom zatykači a ktoré boli predmetom obžalobných návrhov kráľovského prokurátora pri tomto súde z 26. októbra a 24. novembra 2017 a z 19. a 25. januára 2018.
- 17 Listom z 13. februára 2018 adresovaným vyšetrovaciemu sudcovi rechtbank van eerste aanleg te Leuven (Súd prvého stupňa Leuven) officier van justitie (prokurátor) arrondissementsparket Amsterdam (Okresná prokuratúra Amsterdam, Holandsko) v súlade s článkom 14 Overleveringswet udelila svoj súhlas s trestným stíhaním trestných činov uvedených v doplnujúcom európskom zatykači.
- 18 Zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že AZ bol stíhaný za skutky uvedené v pôvodnom a doplnujúcom európskom zatykači. Correctionele rechtbank te Leuven (Trestný súd Leuven, Belgicko) odsúdil AZ za tieto skutky najmä na hlavný trest odňatia slobody v trvaní troch rokov.
- 19 AZ podal proti tomuto rozsudku odvolanie na hof van beroep te Brussel (Odvolací súd Brusel, Belgicko). AZ pred týmto súdom vzniesol otázku, či je článok 14 Overleveringswet v súlade s článkom 6 ods. 2, článkom 14, článkom 19 ods. 2 a článkom 27 rámcového rozhodnutia 2002/584. V tomto kontexte sa uvedený súd predovšetkým pýta, či prokurátor Okresnej prokuratúry Amsterdam je v prejednávanej veci „vykonávajúcim súdnym orgánom“ v zmysle článku 6 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia, ktorý môže udeliť súhlas stanovený v článku 27 ods. 3 písm. g) a článku 27 ods. 4 uvedeného rámcového rozhodnutia.
- 20 Za týchto okolností hof van beroep te Brussel (Odvolací súd Brusel) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:
- „1. a) Ide v prípade pojmu ‚súdny orgán‘ v zmysle článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584 o autonómny pojem práva Únie?
b) V prípade kladnej odpovede [na prvú otázku písm. a)]: Na základe akých kritérií možno určiť, či je orgán vykonávajúceho členského štátu takýmto súdnym orgánom a či európsky zatykač vykonávaný týmto orgánom preto predstavuje súdne rozhodnutie?
c) V prípade kladnej odpovede [na prvú otázku písm. a)]: Spadá Openbaar Ministerie (prokuratúra, Holandsko), presnejšie povedané prokurátor Okresnej prokuratúry Amsterdam, pod pojem ‚súdny orgán‘ v zmysle článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584 a predstavuje preto európsky zatykač vykonávaný týmto orgánom súdne rozhodnutie?
d) V prípade kladnej odpovede [na prvú otázku písm. c)]: Je prípustné, aby prvotné odovzdanie preskúmal súdny orgán, presnejšie povedané [internationale rechtshulpkamer (Senát súdu v Amsterdame pre rozhodovanie o odovzdávaní) rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame)], podľa článku 15 rámcového rozhodnutia 2002/584, pričom sa rešpektuje okrem iného právo dotknutej osoby na vypočutie a na prístup k spravodlivosti, zatiaľ čo na dodatočné odovzdanie podľa článku 27 rámcového rozhodnutia 2002/584 je príslušný iný orgán, a to prokurátor Okresnej prokuratúry Amsterdam, pričom nie je zabezpečené právo dotknutej osoby na vypočutie a na prístup k spravodlivosti, takže v rámci rámcového rozhodnutia 2002/584 vzniká zjavný nesúlad bez akéhokoľvek opodstatneného dôvodu?
e) V prípade kladnej odpovede [na prvú otázku písm. c) a d)]: Majú sa články 14, 19 a 27 rámcového rozhodnutia 2002/584 vykladať v tom zmysle, že prokuratúra, ktorá vystupuje ako vykonávajúcim súdnym orgánom, musí predovšetkým chrániť právo dotknutej osoby na vypočutie a na prístup k spravodlivosti predtým, než môže udeliť súhlas s trestným stíhaním, odsúdením alebo držaním osoby vo väzbe vzhľadom na výkon trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody pre trestný čin, ktorý bol spáchaný pred jej odovzdaním na základe európskeho zatykača a na ktorý sa nevzťahuje žiadosť o odovzdanie?

2. Považuje sa prokurátor Okresnej prokuratúry Amsterdam, ktorý koná na základe článku 14 [Overleveringswet], za vykonávajúci súdny orgán v zmysle článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584, ktorý odovzdal vyžiadajú osobu a ktorý môže udeliť súhlas v zmysle článku 27 ods. 3 písm. g) a článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia?“

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 21 Nemecká vláda spochybňuje prípustnosť návrhu na začatie prejudiciálneho konania v podstate z dôvodu, že položené otázky nemajú žiadnu súvislosť s existenciou sporu vo veci samej a že vnútroštátny súd v každom prípade neuviedol dôvody, pre ktoré sú odpovede na tieto otázky relevantné pre vyriešenie tohto sporu.
- 22 Podľa tejto vlády sa prejudiciálne otázky týkajú postupu odovzdania a súhlasu v Holandsku, v rámci ktorého holandské orgány prijali konečné rozhodnutie. Vyžiadaná osoba už bola odovzdaná belgickým orgánom v rámci výkonu tohto rozhodnutia. V tomto kontexte súdne orgány členského štátu vydávajúceho zatykač nemajú možnosť preskúmať uvedené rozhodnutie prijaté vo vykonávajúcim členskom štáte a možno ho napadnúť len pred súdmi tohto posledného uvedeného členského štátu.
- 23 Okrem toho povoliť preskúmanie platnosti súhlasu udeleného orgánom vykonávajúceho členského štátu súdom členského štátu vydávajúceho zatykač by bolo v rozpore so zásadou vzájomnej dôvery medzi členskými štátmi.
- 24 Napokon preskúmanie vykonávacieho konania už skončeného v členskom štáte vydávajúcom zatykač by bolo tiež v rozpore s cieľom rámcového rozhodnutia 2002/584, ktorým je nahradiť systém tradičnej spolupráce medzi zvrchovanými štátmi, ktorý zahŕňa zásah a posúdenie politickej moci, zjednodušeným a účinným systémom odovzdávania odsúdených alebo podozrivých osôb medzi súdnymi orgánmi na účely výkonu rozsudkov alebo trestných stíhaní, ktorý je založený na zásade vzájomného uznávania. Ani v rámci tradičných vydávacích postupov nie je vnútroštátne konanie vedúce k rozhodnutiu o vydaní obvineného predmetom súdneho preskúmania v dožadujúcom štáte.
- 25 Treba pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora v rámci spolupráce medzi týmto súdom a vnútroštátnymi súdmi zakotvenej v článku 267 ZFEÚ prináleží iba vnútroštátnemu súdu, ktorý prejednáva spor a ktorý musí niesť zodpovednosť za následné súdne rozhodnutie, aby so zreteľom na osobitosti veci posúdil tak potrebu rozhodnutia v prejudiciálnom konaní pre vyhlásenie svojho rozsudku, ako aj dôležitosť otázok, ktoré kladie Súdny dvor. Ak sa teda položené otázky týkajú výkladu práva Únie, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť (rozsudok zo 4. decembra 2018, Minister for Justice and Equality a Commissioner of An Garda Síochána, C-378/17, EU:C:2018:979, bod 26, ako aj citovaná judikatúra).
- 26 Z toho vyplýva, že k otázkam týkajúcim sa práva Únie sa viaže prezumpcia relevantnosti. Súdny dvor môže odmietnuť rozhodnúť o prejudiciálnej otázke položenej vnútroštátnym súdom len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém, alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými ani právnymi okolnosťami potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré mu boli položené (rozsudok zo 4. decembra 2018, Minister for Justice and Equality a Commissioner of An Garda Síochána, C-378/17, EU:C:2018:979, bod 27, ako aj citovaná judikatúra).
- 27 Konkrétne, ako vyplýva zo samotného znenia článku 267 ZFEÚ, požadované rozhodnutie o prejudiciálnej otázke musí byť „nevyhnutné“ na to, aby umožnilo vnútroštátnemu súdu „vydať rozsudok“ vo veci, ktorá mu bola predložená. Prejudiciálne konanie tak najmä predpokladá, že pred vnútroštátnymi súdmi skutočne prebieha konanie, v rámci ktorého majú vydať rozhodnutie, pri

ktorom budú môcť zohľadniť rozsudok vydaný v prejudiciálnom konaní (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. marca 2020, *Miasto Łowicz a Prokurator Generalny*, C-558/18 a C-563/18, EU:C:2020:234, body 45 a 46, ako aj citovanú judikatúru).

- 28 V predmetnej veci treba pripomenúť, že rámcové rozhodnutie 2002/584, ako predovšetkým vyplýva z jeho článku 1 ods. 1 a 2, ako aj z jeho odôvodnení 5 a 7, má za cieľ nahradiť systém viacstranného vydávania osôb medzi členskými štátmi systémom odovzdávania medzi súdnymi orgánmi odsúdených alebo podozrivých osôb na účely výkonu súdnych rozhodnutí alebo vedenia trestných stíhaní, ktorý vychádza zo zásady vzájomného uznávania (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 17. júla 2008, *Kozłowski*, C-66/08, EU:C:2008:437, bod 31, a z 23. januára 2018, *Piotrowski*, C-367/16, EU:C:2018:27, bod 46).
- 29 Účinnosť a riadne fungovanie tohto zjednodušeného systému odovzdávania osôb odsúdených za porušenie alebo podozrivých z porušenia trestného zákona spočívajú na dodržiavaní určitých požiadaviek stanovených týmto rámcovým rozhodnutím [pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. decembra 2019, *Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg a Openbaar Ministerie (prokuratúry Lyon a Tours)*, C-566/19 PPU a C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, bod 46]. Medzi tieto požiadavky patrí požiadavka súdnej povahy vydávajúcich a vykonávajúcich orgánov, ktoré majú spolupracovať v rámci postupu odovzdávania založeného na uvedenom rámcovom rozhodnutí.
- 30 Otázky vnútroštátneho súdu sa pritom týkajú práve výkladu pojmu „vykonávajúcí súdny orgán“ v zmysle článku 6 ods. 2, ako aj článku 27 ods. 3 písm. g) a článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2002/584.
- 31 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 27 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia upravuje zásadu špeciality, podľa ktorej sa odovzdaná osoba nemôže trestne stíhať, odsúdiť alebo inak pozbaviť slobody pre iný trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním ako pre ten, pre ktorý bola odovzdaná. Podľa článku 27 ods. 3 písm. g) uvedeného rámcového rozhodnutia sa však uvedené pravidlo neuplatní, ak vykonávajúcí súdny orgán udelil svoj súhlas v súlade s odsekom 4 tohto článku.
- 32 Zo znenia článku 27 ods. 3 písm. g) a článku 27 ods. 4 tohto istého rámcového rozhodnutia vyplýva, že tento súhlas, ktorý podmieňuje možnosť stíhať, odsúdiť alebo pozbaviť osobu odovzdanú členskému štátu vydávajúcemu zatykač na základe európskeho zatykača za iné trestné činy, než sú trestné činy uvedené v tomto zatykači, musí byť daný orgánom vykonávajúceho členského štátu, ktorý má postavenie „vykonávajúceho súdneho orgánu“ v zmysle článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584.
- 33 Vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania vnútroštátny súd uvádza, že spor vo veci samej patrí do rámca trestného konania vedeného v Belgicku proti AZ po tom, čo ho odovzdal rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame) v rámci výkonu pôvodného európskeho zatykača. AZ bol v Belgicku trestne stíhaný a odsúdený na trest odňatia slobody za skutky kvalifikované ako falšovanie listín, ich používanie a podvod uvedené v tomto európskom zatykači, doplnenom doplňujúcim európskym zatykačom. Vnútroštátny súd dodáva, že súhlas stanovený v článku 27 ods. 3 písm. g) a článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2002/584 so stíhaním činov uvedených v doplňujúcom európskom zatykači udelil prokurátor Okresnej prokuratúry Amsterdam v súlade s článkom 14 Overleveringswet.
- 34 AZ však pred vnútroštátnym súdom vzniesol otázku, či prokurátor Okresnej prokuratúry Amsterdam zodpovedá pojmu „vykonávajúcí súdny orgán“ v zmysle článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584 a či v dôsledku toho tento prokurátor mohol v danom prípade udeliť súhlas stanovený v článku 27 ods. 3 písm. g) a článku 27 ods. 4 tohto rámcového rozhodnutia.
- 35 Za týchto podmienok treba konštatovať, že výklad pojmu „vykonávajúcí súdny orgán“ v zmysle ustanovení rámcového rozhodnutia 2002/584 uvedených v predchádzajúcom bode, o ktorý žiada vnútroštátny súd, sa zdá byť nevyhnutný na to, aby tento súd mohol určiť, či súhlas stanovený

v článku 27 ods. 3 písm. g) a článku 27 ods. 4 tohto rámcového rozhodnutia bol daný takýmto orgánom pre skutky uvedené v doplňujúcom európskom zatykači na účely trestného stíhania, a teda na rozhodnutie o odsúdení AZ, ktoré vyplynulo z tohto stíhania v Belgicku.

- 36 Otázka, či v prejednávanej veci bol uvedený súhlas daný v súlade s ustanoveniami toho istého rámcového rozhodnutia a či na základe zásad vzájomnej dôvery a vzájomného uznávania je vnútroštátny súd povinný uznať jeho účinky vo svojom právnom poriadku, sa vzťahuje na podstatu prejednávanej veci, a teda nemôže spochybniť prípustnosť tohto návrhu na začatie prejudiciálneho konania.
- 37 Z toho vyplýva, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je prípustný.

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke písm. a) a b)

- 38 Svojou prvou otázkou písm. a) a b) sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či pojem „vykonávajúci súdny orgán“ v zmysle článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584 predstavuje autonómny pojem práva Únie, a ak áno, aké kritériá treba použiť na určenie obsahu tohto pojmu.
- 39 Podľa článku 6 ods. 1 a 2 rámcového rozhodnutia 2002/584 členské štáty určia súdne orgány príslušné podľa svojho vnútroštátneho práva na vydanie alebo výkon európskeho zatykača. Tieto ustanovenia v podstate stanovujú, že „súdny orgán“ musí prijať nielen rozhodnutie o vydaní európskeho zatykača, ale aj rozhodnutie o vykonaní takéhoto zatykača.
- 40 Pokiaľ ide o „súdny orgán vydávajúci zatykač“ uvedený v článku 6 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia, Súdny dvor rozhodol, že hoci v súlade so zásadou procesnej autonómie môžu členské štáty podľa svojho vnútroštátneho práva určiť „súdny orgán“, ktorý má právomoc vydať európsky zatykač, určenie významu a rozsahu tohto pojmu nemožno nechať na posúdenie každým členským štátom, keďže tento pojem si vyžaduje v celej Únii autonómny a jednotný výklad, ktorý treba uskutočniť s prihliadnutím na znenie článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia, na kontext, do ktorého je vložený, ako aj na cieľ, ktorý sleduje to isté rámcové rozhodnutie [rozsudky z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry v Lübecku a Zwickau), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, body 48 a 49, ako aj z 12. decembra 2019, Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg a Openbaar Ministerie (prokuratúry Lyon a Tours), C-566/19 PPU a C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, bod 51].
- 41 Z tých istých dôvodov pojem „vykonávajúci súdny orgán“ uvedený v článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584 predstavuje autonómny pojem práva Únie.
- 42 Pokiaľ ide o kritériá, ktoré treba zohľadniť na určenie obsahu tohto pojmu, treba v prvom rade uviesť, že Súdny dvor už rozhodol, že výraz „súdny orgán“, ktorý sa nachádza v článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, neoznačuje len sudcov alebo súdy členského štátu, ale v širšom zmysle sa môže vzťahovať aj na orgány, ktoré sa podieľajú na výkone spravodlivosti v trestných veciach v tomto členskom štáte, najmä na rozdiel od správnych orgánov alebo policajných orgánov, ktoré sú súčasťou výkonnej moci [rozsudky z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry v Lübecku a Zwickau), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 50, ako aj z 27. mája 2019, PF (Generálna prokuratúra Litvy), C-509/18, EU:C:2019:457, bod 29 a citovaná judikatúra].

- 43 Prokuratúra sa podieľa na výkone spravodlivosti v trestných veciach v dotknutom členskom štáte [pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry v Lübecku a Zwickau), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 63, ako aj z 12. decembra 2019, Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg a Openbaar Ministerie (prokuratúry Lyon a Tours), C-566/19 PPU a C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, bod 53].
- 44 Súdny dvor v druhom rade uviedol, že „súdny orgán vydávajúci zatykač“ v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 musí byť schopný vykonávať túto úlohu objektívne a zohľadňovať všetky skutočnosti v prospech a neprospech a bez toho, aby bol vystavený riziku, že jeho rozhodovacia právomoc bude podliehať vonkajším usmerneniam alebo pokynom najmä zo strany výkonnej moci, aby neexistovali nijaké pochybnosti o tom, že rozhodnutie o vydaní európskeho zatykača pochádza od tohto orgánu, a nie v konečnom dôsledku od výkonnej moci. V dôsledku toho musí súdny orgán vydávajúci zatykač uistiť vykonávajúci súdny orgán o tom, že vzhľadom na záruky ponúkané právnym poriadkom členského štátu vydávajúceho zatykač koná pri vykonávaní svojich úloh súvisiacich s vydaním európskeho zatykača nezávisle. Táto nezávislosť vyžaduje, aby existovali štatutárne a organizačné pravidlá, ktoré dokážu zabezpečiť, aby súdny orgán vydávajúci zatykač nebol pri prijímaní rozhodnutia o vydaní takéhoto zatykača vystavený akémukoľvek riziku, že bude podliehať najmä individuálnym pokynom zo strany výkonnej moci [rozsudky z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry v Lübecku a Zwickau), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 73 a 74, ako aj z 27. mája 2019, PF (Generálna prokuratúra Litvy), C-509/18, EU:C:2019:457, body 51 a 52].
- 45 Okrem toho, ak právny poriadok členského štátu vydávajúceho zatykač priznáva právomoc vydať európsky zatykač orgánu, ktorý, hoci sa podieľa na výkone spravodlivosti v tomto členskom štáte, nie je sudcom ani súdom, potom rozhodnutie o vydaní takéhoto zatykača, a najmä primeranosť takéhoto rozhodnutia, by mali byť v uvedenom členskom štáte preskúmateľné súdom v rámci postupu, ktorý spĺňa všetky požiadavky účinnej súdnej ochrany [rozsudky z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry v Lübecku a Zwickau), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 75, ako aj z 27. mája 2019, PF (Generálna prokuratúra Litvy), C-509/18, EU:C:2019:457, bod 53].
- 46 V tejto súvislosti Súdny dvor spresnil, že existencia súdneho preskúmania rozhodnutia o vydaní európskeho zatykača, ktoré prijal iný orgán než súd, nie je podmienkou toho, aby sa tento orgán považoval za „súdny orgán vydávajúci zatykač“ v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584. Taká požiadavka nesúvisí so zákonnou ani organizačnou úpravou uvedeného orgánu, ale týka sa postupu vydávania takéhoto zatykača, ktorý musí spĺňať požiadavku účinnej súdnej ochrany [pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. decembra 2019, Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg a Openbaar Ministerie (prokuratúry Lyon a Tours), C-566/19 PPU a C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, body 48 a 63, ako aj z 12. decembra 2019, Openbaar Ministerie (Švédská prokuratúra), C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078, body 30 a 53].
- 47 Postavenie a povaha súdnych orgánov uvedených v odseku 1 a v odseku 2 článku 6 rámcového rozhodnutia 2002/584 sú pritom rovnaké, hoci tieto súdne orgány vykonávajú odlišné funkcie súvisiace jednak s vydaním európskeho zatykača a jednak s výkonom takéhoto zatykača.
- 48 V prvom rade totiž, ako bolo pripomenuté v bode 28 tohto rozsudku, cieľom rámcového rozhodnutia 2002/584 je zaviesť zjednodušený systém odovzdávania osôb priamo medzi súdnymi orgánmi, ktorý má nahradiť tradičný systém spolupráce medzi zvrchovanými štátmi, ktorého súčasťou je zásah a posúdenie politického orgánu, aby sa zabezpečil voľný pohyb súdnych rozhodnutí v trestných veciach v priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti [rozsudky z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry v Lübecku a Zwickau), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 65; z 27. mája 2019, PF (Generálna prokuratúra Litvy), C-509/18, EU:C:2019:457, bod 43, ako aj z 9. októbra 2019, NJ (Prokuratúra Viedeň), C-489/19 PPU, EU:C:2019:849, bod 32].

- 49 Toto rámcové rozhodnutie vychádza zo zásady, že na rozhodnutia týkajúce sa európskeho zatykača sa vzťahujú všetky záruky, ktoré sú charakteristické pre tento druh rozhodnutí, najmä záruky vyplývajúce zo základných práv a základných právnych zásad uvedených v článku 1 ods. 3 uvedeného rámcového rozhodnutia. To znamená, že nielen rozhodnutie o vydaní európskeho zatykača, ale aj rozhodnutie o vykonaní takého zatykača musí vydať súdny orgán, ktorý spĺňa požiadavky na účinnú súdnu ochranu vrátane garancie nezávislosti, aby sa celý postup odovzdávania medzi členskými štátmi upravený v tom istom rámcovom rozhodnutí vykonával pod kontrolou súdov [rozsudky z 10. novembra 2016, Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, bod 37, a z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 56].
- 50 Ako okrem toho vyplýva z odôvodnenia 8 rámcového rozhodnutia 2002/584, rozhodnutia o výkone európskeho zatykača musia podliehať dostatočným kontrolám, čo znamená, že súdny orgán členského štátu, v ktorom bola vyžiadaná osoba zatknutá, vydá rozhodnutie o jej odovzdaní.
- 51 V tejto súvislosti treba v druhom rade uviesť, že vykonanie európskeho zatykača môže rovnako ako vydanie takéhoto zatykača ohroziť slobodu dotknutej osoby v rozsahu, v akom by toto vykonanie viedlo k zatknutiu vyžiadanej osoby na účely jej odovzdania súdnemu orgánu vydávajúcemu zatykač pre vedenie trestného stíhania.
- 52 Po tretie treba pripomenúť, že pokiaľ ide o konanie o vydaní európskeho zatykača na účely výkonu takéhoto trestného stíhania, systém európskeho zatykača zaručuje dvojúrovňovú ochranu procesných práv a základných práv, ktoré musí mať vyžiadaná osoba, čo znamená na jednej strane, že rozhodnutie spĺňajúce požiadavky účinnej súdnej ochrany musí byť prijaté prinajmenšom na jednej z dvoch úrovní uvedenej ochrany [pozri v tomto zmysle rozsudky z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry v Lübecku a Zwickau), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 68, ako aj z 12. decembra 2019, Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg a Openbaar Ministerie (prokuratúry Lyon a Tours), C-566/19 PPU a C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, bod 60], a jednak, že „súdny orgán vydávajúci zatykač“ uvedený v článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, teda subjekt, ktorý *in fine* prijíma rozhodnutie o vydaní európskeho zatykača, môže konať objektívne a nezávisle pri výkone svojich úloh súvisiacich s vydaním tohto európskeho zatykača, a to aj vtedy, ak je tento zatykač založený na vnútroštátnom rozhodnutí vydanom sudcom alebo súdom [pozri v tomto zmysle rozsudky z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry v Lübecku a Zwickau), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 71 až 74, ako aj z 9. októbra 2019, NJ (Prokuratúra Viedeň), C-489/19 PPU, EU:C:2019:849, body 37 a 38].
- 53 Naopak, účasť vykonávajúceho súdneho orgánu predstavuje jedinú úroveň ochrany stanovenú rámcovým rozhodnutím 2002/584, aby sa zaručilo, že v štádiu výkonu európskeho zatykača budú tejto osobe poskytnuté všetky záruky súvisiace s prijatím súdnych rozhodnutí, najmä záruky vyplývajúce zo základných práv a zo základných právnych zásad uvedených v článku 1 ods. 3 tohto rámcového rozhodnutia.
- 54 Z úvah uvedených v bodoch 47 až 53 tohto rozsudku vyplýva, že pojem „vykonávajúci súdny orgán“ v zmysle článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584 sa podobne ako pojem „súdny orgán vydávajúci zatykač“ v zmysle článku 6 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia týka buď sudcu alebo súdu, alebo súdneho orgánu, akým je prokuratúra členského štátu, ktorá sa podieľa na výkone spravodlivosti tohto členského štátu a ktorá má požadovanú nezávislosť vo vzťahu k výkonnej moci, v súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 44 tohto rozsudku. Ak právo vykonávajúceho členského štátu priznáva právomoc vykonať európsky zatykač takémuto orgánu, tento orgán musí vykonávať svoju funkciu v rámci konania, ktoré rešpektuje požiadavky vyplývajúce z účinnej súdnej ochrany, čo znamená, že rozhodnutie tohto orgánu môže byť v uvedenom členskom štáte predmetom účinného súdneho prostriedku nápravy.

- 55 Členským štátom prináleží dohliadať na to, aby ich právny poriadok účinne zaručoval úroveň súdnej ochrany, ktorú si vyžaduje rámcové rozhodnutie 2002/584 v zmysle jeho výkladu v judikatúre Súdneho dvora, prostredníctvom procesných pravidiel, ktoré zavedú a ktoré sa môžu v závislosti od systému odlišovať [pozri analogicky rozsudok z 12. decembra 2019, Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg a Openbaar Ministerie (prokuratúry Lyon a Tours), C-566/19 PPU a C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, bod 64].
- 56 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti treba na prvú otázku písm. a) a b) odpovedať tak, že pojem „vykonávajúci súdny orgán“ v zmysle článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584 predstavuje autonómny pojem práva Únie, ktorý sa má vykladať v tom zmysle, že zahŕňa orgány členského štátu, ktoré bez toho, aby boli nevyhnutne sudcami alebo súdmi, sa zúčastňujú na výkone trestného súdnictva tohto členského štátu, konajú nezávisle pri uskutočňovaní funkcií súvisiacich s výkonom európskeho zatykača a svoje úlohy vykonávajú v rámci konania, ktoré rešpektuje požiadavky vyplývajúce z účinnej súdnej ochrany.

O prvej otázke písm. c) a druhej otázke

- 57 Svojou prvou otázkou písm. c) a druhou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 6 ods. 2, ako aj článok 27 ods. 3 písm. g) a článok 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2002/584 majú vykladať v tom zmysle, že prokurátor členského štátu predstavuje „vykonávajúci súdny orgán“ v zmysle týchto ustanovení.
- 58 Ako vyplýva z odpovede na prvú otázku písm. a) a b), rozhodnutia o výkone európskeho zatykača musia podliehať dostatočným kontrolám, čo znamená, že „súdny orgán“ členského štátu, v ktorom bola vyžiadaná osoba zatknutá a ktorý spĺňa podmienky uvedené v bode 54 tohto rozsudku, musí prijať rozhodnutie o odovzdaní.
- 59 Účasť súdneho orgánu, ktorý spĺňa tie isté podmienky, sa vyžaduje aj v prípade súhlasu uvedeného v článku 27 ods. 3 písm. g) a článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2002/584.
- 60 Rozhodnutie udeliť súhlas stanovený v článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2002/584 sa totiž odlišuje od rozhodnutia o vykonaní európskeho zatykača a má pre dotknutú osobu účinky odlišné od účinkov tohto posledného uvedeného rozhodnutia.
- 61 V tejto súvislosti treba na jednej strane poznamenať, že v súlade s týmto ustanovením sa tento súhlas udelí, ak trestný čin, pre ktorý je požadovaný, sám osebe zakladá povinnosť odovzdania podľa tohto rámcového rozhodnutia. Okrem toho súhlas sa odmieta z rovnakých dôvodov, ako sú dôvody pre povinné alebo nepovinné nevykonanie, ktoré sú stanovené pre európsky zatykač v článkoch 3 a 4 uvedeného rámcového rozhodnutia.
- 62 Na druhej strane je pravda, ako tvrdí holandská vláda, že keď sa od vykonávajúceho súdneho orgánu vyžaduje udelenie súhlasu podľa článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2002/584, dotknutá osoba už bola odovzdaná súdnemu orgánu vydávajúcemu zatykač na základe európskeho zatykača. Rozhodnutie o tomto súhlase však môže rovnako ako rozhodnutie týkajúce sa vykonania tohto európskeho zatykača zasahovať do slobody dotknutej osoby, keďže sa týka iného trestného činu, než je trestný čin odôvodňujúci toto odovzdanie, a môže viesť k prísnejšiemu odsúdeniu tejto osoby.
- 63 Podľa zásady špeciality uvedenej v článku 27 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia sa totiž odovzdaná osoba nemôže trestne stíhať, odsúdiť alebo inak pozbaviť slobody pre iný trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním ako pre ten, pre ktorý bola odovzdaná. Iba v prípadoch uvedených v odseku 3 tohto článku, najmä ak bol súhlas udelený v súlade s článkom 27 ods. 3 písm. g) a článkom 27 ods. 4 uvedeného rámcového rozhodnutia, sú súdne orgány členského štátu vydávajúceho zatykač oprávnené stíhať alebo odsúdiť túto osobu za iný trestný čin, ako je ten, pre ktorý bola odovzdaná.

- 64 Preto bez ohľadu na otázku, či súdny orgán, ktorý udeľuje súhlas stanovený v článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2002/584, musí byť rovnaký ako ten, ktorý vykonal predmetný európsky zatykač, tento súhlas nemôže v žiadnom prípade udeliť orgán, ktorému môžu byť v rámci výkonu jeho rozhodovacej právomoci dané individuálne pokyny zo strany výkonnej moci a ktorý v dôsledku toho nespĺňa podmienky potrebné na to, aby ho bolo možné považovať za „vykonávajúci súdny orgán“ v zmysle článku 6 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia.
- 65 V prejednávanej veci z pripomienok holandskej vlády vyplýva, že pokiaľ ide o konanie o odovzdaní osoby na základe európskeho zatykača na účely trestného stíhania, v súlade s holandským právom prináleží prokurátorovi Okresnej prokuratúry Amsterdam, aby požiadal rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame) o preskúmanie tohto európskeho zatykača na účely tohto výkonu. Táto vláda však zdôraznila, že rozhodnutie o odovzdaní v konečnom dôsledku prináleží tomuto súdu, keďže prokurátor Okresnej prokuratúry Amsterdam toto rozhodnutie iba vykonáva.
- 66 Zdá sa teda, že súdne rozhodnutie o odovzdaní osoby na základe európskeho zatykača prijíma podľa holandského práva rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame), ktorého postavenie „súdneho orgánu“ v zmysle rámcového rozhodnutia 2002/584 nie je nijako spochybnené.
- 67 Pokiaľ ide naopak o rozhodnutie udeliť súhlas stanovený v článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2002/584, holandská vláda uviedla, že toto rozhodnutie prijal výlučne prokurátor Okresnej prokuratúry Amsterdam, keďže dotknutá osoba už bola odovzdaná súdnemu orgánu vydávajúcemu zatykač v súlade s rozhodnutím, ktoré prijal rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame). Zo spisu predloženého Súdnemu dvoru pritom vyplýva, že podľa článku 127 zákona o organizácii súdnictva môže tento prokurátor podliehať individuálnym pokynom holandského ministra spravodlivosti. Vzhľadom na úvahy uvedené v bode 64 tohto rozsudku sa preto nemožno domnievať, že uvedený prokurátor spĺňa podmienky potrebné na to, aby mohol byť kvalifikovaný ako „vykonávajúci súdny orgán“ v zmysle článku 6 ods. 2 a článku 27 ods. 3 písm. g) a článku 27 ods. 4 tohto rámcového rozhodnutia.
- 68 Túto úvahu nemôže spochybníť skutočnosť, že, ako uvádza holandská vláda vo svojich pripomienkach, dotknutá osoba môže proti súhlasu udelenému prokurátorom Okresnej prokuratúry Amsterdam podať opravný prostriedok na voorzieningenrechter (sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení, Holandsko).
- 69 Vzhľadom na informácie poskytnuté touto vládou sa totiž nezdá, že by existencia tohto opravného prostriedku mohla sama osebe ochrániť prokurátora Okresnej prokuratúry Amsterdam pred nebezpečenstvom, že jeho rozhodnutie o súhlase uvedenom v článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2002/584 bude podliehať individuálnym pokynom holandského ministra spravodlivosti [pozri analogicky rozsudok z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry v Lübecku a Zwickau), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 86].
- 70 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku písm. c) a druhú otázku odpovedať tak, že článok 6 ods. 2, ako aj článok 27 ods. 3 písm. g) a článok 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2002/584 sa majú vykladať v tom zmysle, že prokurátor členského štátu, ktorý, hoci sa podieľa na výkone spravodlivosti, môže v rámci výkonu svojej rozhodovacej právomoci dostávať individuálne pokyny zo strany výkonnej moci, nepredstavuje „vykonávajúci súdny orgán“ v zmysle týchto ustanovení.

O prvej otázke písm. d) a e)

- 71 Vzhľadom na odpoveď na prvú otázku písm. a) až c) a na druhú otázku nie je potrebné odpovedať na prvú otázku písm. d) a e).

O časovom obmedzení účinkov tohto rozsudku

- 72 Openbaar Ministerie (prokuratúra, Belgicko) požiadala Súdny dvor, aby obmedzil časové účinky tohto rozsudku, ak by rozhodol, že na orgán, akým je prokurátor Okresnej prokuratúry Amsterdam, sa nevzťahuje pojem „vykonávajúci súdny orgán“ v zmysle článku 27 ods. 3 písm. g) a článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2002/584. V tejto súvislosti uviedol, že pred rozsudkom z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry v Lübecku a Zwickau) (C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), nebolo možné na základe žiadnej skutočnosti pochybovať o súlade účasti takéhoto prokurátora s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.
- 73 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou výklad pravidla práva Únie, ktorý podáva Súdny dvor v rámci výkonu svojej právomoci podľa článku 267 ZFEÚ, objasňuje a spresňuje význam a dosah tohto pravidla tak, ako sa má alebo sa malo chápať a uplatňovať od okamihu, keď nadobudlo účinnosť. Z toho vyplýva, že takto vykladané pravidlo súd môže a má uplatňovať na právne vzťahy vzniknuté a založené pred vyhlásením rozsudku rozhodujúceho o návrhu na výklad, pokiaľ sú okrem iného splnené podmienky umožňujúce predložiť príslušným súdom spor týkajúci sa uplatnenia uvedeného pravidla (rozsudok z 10. novembra 2016, Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, bod 51 a citovaná judikatúra).
- 74 Súdny dvor môže iba úplne výnimočne prostredníctvom uplatnenia všeobecnej zásady právnej istoty, ktorá je vlastná právnomu poriadku Únie, pristúpiť k obmedzeniu možnosti akejkoľvek dotknutej osoby dovoľávať sa ustanovenia, ktoré vyložil, s cieľom spochybníť právne vzťahy, ktoré vznikli v dobrej viere. Na to, aby sa rozhodlo o takom obmedzení, je nevyhnutné, aby boli splnené dve podstatné kritériá, ktorými sú dobrá viera dotknutých osôb a riziko vážnych ťažkostí (rozsudok z 10. novembra 2016, Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, bod 52 a citovaná judikatúra).
- 75 V prejednávanej veci však treba uviesť, že prokuratúra nepredložila nijaký dôkaz, ktorý by mohol preukázať, že výkladové prvky použité Súdnym dvorom v tomto rozsudku by prinášali riziko vážnych ťažkostí pre konania o výkone európskych zatykačov.
- 76 Za týchto podmienok nie je opodstatnené časovo obmedziť účinky tohto rozsudku.

O trovách

- 77 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

1. Pojem „vykonávajúci súdny orgán“ v zmysle článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, predstavuje autonómny pojem práva Únie, ktorý sa má vykladať v tom zmysle, že zahŕňa orgány členského štátu, ktoré bez toho, aby boli nevyhnutne sudcami alebo súdmi, sa zúčastňujú na výkone trestného súdnictva tohto členského štátu, konajú nezávisle pri uskutočňovaní funkcií súvisiacich s výkonom európskeho zatykača a svoje úlohy vykonávajú v rámci konania, ktoré rešpektuje požiadavky vyplývajúce z účinnej súdnej ochrany.

- 2. Článok 6 ods. 2, ako aj článok 27 ods. 3 písm. g) a článok 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2002/584, zmeneného rámcovým rozhodnutím 2009/299, sa majú vykladať v tom zmysle, že prokurátor členského štátu, ktorý, hoci sa podieľa na výkone spravodlivosti, môže v rámci výkonu svojej rozhodovacej právomoci dostávať individuálne pokyny zo strany výkonnej moci, nepredstavuje „vykonávajúci súdny orgán“ v zmysle týchto ustanovení.**

Podpisy